

med i en kloakfond, men det er et slag i ansigtet for de svageste kommuner. Det er kedeligt, men det viser, hvor regeringen er på vej hen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg var godt klar over, at mange af regeringspartierne gruppe-medlemmer ikke har forstået, hvad det her går ud på, for så var forslaget ikke gået så let igennem grupperne, som det tilsyneladende er. Men jeg er overrasket over, at selv den socialdemokratiske ordfører ikke har forstået sammenhængen, for prisen på spildevand er jo ikke et spørgsmål om landkommune eller bykommune.

Jeg kan bare tage min lille nabokommune: De har i dag en pris, der nærmer sig 20 kr. pr. kubikmeter. Tænk, hvis de får en stigning på 300 pct. Så må folk jo gå fra hus og hjem.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det er angående solidaritet, som jeg lovede at forklare for både hr. Niels Jørgen Langkilde og hr. Hans Christian Schmidt. Solidaritet er et fællesskab, der yder og nyder. Her i landet har vi bygget vores samfund op om kommuner. Disse kommuner har nogle krav, som skal opfyldes for borgerne, og blandt disse krav har vi rensning af spildevand. Det vil sige, at så må de borgere, som bor i den kommune, være fælles om at løse den opgave. Det, man kan opfatte, er, at hvis man i en by har betalt et afledningsbidrag, er det faktisk kun et acotobeløb, for man har ikke løst opgaven og fået rensset spildevandet i kommunen.

Hr. Jens Vibjerg taler om et tænkt eksempel. Det andet var ikke tænkt, for det med de 13 kr. var åbenbart hr. Vibjergs egen kommune. Det, jeg bare fortæller, er, at man har en forskel fra 2 kr. til 35 kr. i disse bidrag. Der har ikke været den store interesse fra V og K på dette område.

Anden næstformand (Henning Grove):

Nu går vi til tredje omgang korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu bliver det mærkeligt og lidt farligt, for enten er det mig, der er noget galt med, og jeg kan ikke læse, eller også er det den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil håbe, ministeren kan høre, hvad der bliver sagt her i salen, så han måske

kan komme og fortælle, hvad det er, der ligger i forslaget.

Som det bliver præsenteret nu, ser det ud, som om kommunen kan klare betalingerne, hvis der er behov for det. Det kan jeg altså ikke læse i forslaget. Jeg har forstået det som kloakoplande, og at det vil omfatte en del af kommunerne, og at det vil være sådan, at det i mange tilfælde kun er en meget lille del af kommunen, der vil blive omfattet af denne solidaritet.

Så når hr. Peter Christensen siger, at det er det kommunale fællesskab, der er bærende i vores samfund, er det altså ikke den rigtige reference at sætte på her. Det vil være sådan, at nogle kommer til at betale to gange, og det synes vi er urimeligt. Der er andre, der vil gå helt fri, og det vil netop være de landejendomme, der ikke vil få pålagt en eneste foranstaltning. De vil altså sidde uden for et kloakopland, og de vil ikke blive belastet med en eneste krone. De kan altså fortsætte, som de altid har gjort, og det er måske en rimelig ordning, de har. Men de kommer ikke til at bidrage til fællesskabet.

Men det gør de, der befinder sig i kloakoplandet, og det er dem, der bliver ramt af det her. Så skiftende fra kommune til kommune vil der være en meget stor del, der ikke vil være omfattet. Men jeg vil da godt have at vide, hvor i lovforslaget det står, at alle kommunernes indbyggere kan blive pålignet de her opgaver.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Sandheden med hensyn til, hvordan det skal betales ifølge det her forslag, er jo, at kommunerne og staten ikke kommer til at betale en krone, og at man tørrer det hele af på dem, der allerede har betalt én gang. Det er god socialdemokratisk politik – sådan skal det være!

Og skulle der være nogle kommuner, der har det lidt dårligt, så skal de have det endnu værre, for er der få i en kloakfond – hvad der ofte vil være i de tyndtbefolkede og svage kommuner – ja, så skal de selv have lov til at betale, hvad det må koste at få en stor del af indbyggerne ind i kloakfonden, mens man i de større byer, hvor man er mange til at bære de relativt få, der skal ind i fonden, kun får en ganske lille stigning.

Det er solidaritet, når det er socialdemokratisk: De svageste skal betale gildet, og de rigeste kan mere sig over det!